

โมกมัน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Wrightia arborea* (Dennst.) Mabb.

ชื่อสามัญ Ivory, Darabela

ชื่อพื้นเมือง โมกมัน (นครราชสีมา); มกมัน (สุราษฎร์ธานี); มุกน้อย, มุกมัน (น่าน); โมกน้อย, โมกมัน (ทั่วไป); เส่ทือ, แนแก (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน)

ชื่อวงศ์ APOCYNACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น โมกมันเป็นไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ผลัดใบ สูง 10 – 15 เมตร ลำต้นเปลาตรง เปลือกนอกสีเทาอ่อนถึงน้ำตาล แตกเป็นร่องตามยาวลำต้น

ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปวงรีหรือรูปวงรีแกมขอบขนาน ปลายใบเรียวแหลม โคนใบสอบ เนื้อใบบาง มีขนอ่อนนุ่มทั้งสองด้าน

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ออกที่ปลายกิ่ง กลีบดอกสีขาวอมเหลือง ออกดอกเดือนมีนาคม – เมษายน

ผล ผลเป็นฝักรูปค้อน รูปทรงกระบอก มีร่องตรงกลางตามความยาวของฝัก เปลือกแข็ง ขรุขระ เมล็ดรูปรี ปลายข้างหนึ่งมีขนสีขาวเป็นพู่ ออกผลเดือนเมษายน – มิถุนายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน นำมาลวก หรือต้มให้สุกรับประทานเป็นผัก

รส มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด ปักชำกิ่งหรือตอนกิ่ง